

թիւններուն համար¹, որոնցմով սերտիւ գրկած է նա ջային և մտային հիւանդութիւններուն զժուարակննիւ ճիւղը, և օրուն մէջ՝ արդին իսկ սկսած է նշանակելի դիրք մը և անուն մը ունենալ իրեւ փարիզեան թիշչ:

Տօքթ. Փօլոյեան իւր բժշկութեան տուաջին բայցիրէն իսկ սկսու իւր մանրախոյդ հիւազուութիւններուն և փորձառութիւններուն համարը տալ շարունակ բժշկական աշխարհն, հեղինակ ըլլալով! Աշխատաբանական կարգ մը լուրջ երկասիրութիւններու, որոնց ամէնէն ընտիրը, շըսմ Գլուխ-Գործոցը, այն երկարաշունչ աշխատութիւնն է, որ կ'արժանանայ Académie de Médecineի բարձր զնահատման և մրցանակին:

Տօքթ. Փօլոյեանի վարձարեալ այս աշխատութիւնը բաւական ընդարձակ գործ մընէ, գրեթէ սպառար հասոր մը, բաղկացեալ 500ի մօս էլերէ, և կը կոչուի՝ «Traité de Thérapeutique de maladies Mentales et Nervenses. Hygiène et Prophylaxie». Այսինքն՝ Դարմահարանորին մայիսի և զդային հիւանդութիւններու, Առողջապահութիւն և Խախազութորին:

Տպուած ընտիր թուղթի վրայ, գրուած շատ սահուն քրանսերէնով և կամ ու մեկին բացատրութիւններով, լոյս տեսած է անցեալ տարւոյն սկիզբները, Ժ. Պ. Փայեիւն և Ֆիզ Տպարանէն Փարիզու: Եւ աօքթ. Փօլոյեանի այս հրատարակութիւնը, ինչպէս գրեցին արդէն Փարիզեան բժշկական թերթերը, ամենամեծ պակաս մը կը լրացունէ բժշկութեան մէջ, որուն համար է որ Académie de Médecineը կը պասկէ զայն Ցէրութեան մրցանակով:

Մինչև ցարդ շատ ու շատ անդամներ գրուած է զդային և մայիսի հիւանդութիւններ,

1. Տօքթ. Փօլոյեան Փարիզու մէջ 1899էն ի վեր, բայց վերոյդեալ աշխատութիւնն, Հրատարակած է հետեւելուները,

2º. Les alcooliques persécutés 1898

3º. Le traitement moral dans l'alimentation 1900
7º. L'alimentation dans les maladie mentales et nerveuses 1900

5º. Les hallucinations psycho-motrices verbales dans l'alcoolisme 1899

ներու վրայ. շատ ու շատ անդամներ գեղեցիկ վարզապեսառութիւններով, ճարտար փորձերով նկարագրուած են անոնց ծագումը, բազմազան տեսակները, տարրերութիւնները, և այն. Շառօքի, Պալի, Մանեանի, Լիւսի, Վուազէնի, Կուսասէի գրիշները հատորիներ լիցուցած են զանազան կերպ մտային ախտերու և ջային հիւանդութիւններու մասին, բայց այդ հիւանդութիւններուն այլեւալլ դարմանները ընդհանուր կերպով պատկերացնող դիրք մը տակալին լոյս տեսած չէր, և աւասիկ այս պակասն է՝ զոր տօքթ. Փօլոյեան կը փորձէ լրացունել իր նորոնծայ հատորով. աշխատակից տոնելով իրեն Փարիզեան ուրիշ ջախտագէս մը, մեծանունն աօքթ. Բօլ կառնիէ բժիշկը:

Այս հատորը, ինչպէս կարգացողը կը ահենայ, արգինց է զիտական բազմակերպ խուզարկութիւններու, երկար ու խնամիտ հիւազուութիւններու, զորոնց՝ տօքթ. Փօլոյեան Բօլ կառնիէի փորձ հմտութեամբն հակականէ վերջն է, որ համարձակած է ներկայացունել բժշկական աշխարհի. և ասոր լորջ աշխատութիւն մը ըլլալուն աւելի ինչ մեծ վաւերականութիւն, քան մրցանակն Académie de Médecineին, որ այնչափ խիստ է, այնչափ ժլաս է մրցանակ տալու մասին, մանաւանդ օսարին:

Փօլոյեան-Լառնիէ հրատարակութիւնը բամնուած է վեց մասերու: Առաջին մասն ակնարկ մըն է զդային ու մայիսի հիւանդութիւններու դարմանի պատմութեան, որուն մէջ մանրամասն պարզուած կը պանագ Հիւպոկրատ բժիշկին առաջ և յետոյ գիւներու քով զդային ու մայիսի հիւանդութիւններու ծանոթութեան տկար աստիճանն և

4º. La toxicité du sang dans l'Epilepsie 1899

5º. Les troubles trophiques de la paralysie générale 1898

6º. Hyperesthésie corticale dans l'alcoolisme aigu 1900

2º. Etude sémiologique de l'agitation 1898

3º. L'action physiologique des différents sels de soude sur les poissons d'Eau douce 1901

4º. La toxicité des alcools chez les poissons 1901

անոնց զարմանումին գրեթէ անկերպարան ու անորոշ լինակը, որ Աղեքսանպիրան ժամանակներու մէջ ալ մեծ փոփոխութիւն մը չի կրելով, հային Միջն դարու մէջ, բոյց աւելի վերածնութեան դարու առարկայ կ'ըլլայ մասնաւոր ուշագրութեան, չորքիւ Տէքասմի, Բասկալի, Լայպիչի, Նեւտոնի, Մալբանցի պէս հյուսկապ իմաստակներու, և լորջ ուսումնակրութեան նիւթ կ'ըլլայ, Բլամթէ, Տանիէլ Աճննէս, Ալիսկնամ, Ռիլէս, ինչպէս նաեւ Խօսչութիւն, յիթալ բժիշներու և 17^{րդ} դարուն վերջն ալ խոստացի Բակլիի մեծանուն բժիշին, զոր հայածին կը հրատարակի, ողբացիալն Հ. Գեւոնգ վ. Ալիշան: Ասոնց հարթած շաղին մէջն է որ ընթանալ կը սկսին 18^{րդ} դարու բրժիշներէն Վիէսուսն, Հօֆման, Պոէրավ, Մօոկանի, թիէո Բօմ, Փիլիէն և ուրիշներ, որոնք կարեւոր աշխատութիւններով ու փորձարկութիւններով մեծ յատաշղիմութեան մէջ կը գնին ջլախտաւորներու զարմանումի եղանակը, և մանաւանդ կը յաջողին հետ մոտիստառներու ազատուն իրենց տիտուր կտցութենին, փոքիլ զանոնք յանցապարափ կատանքներէն, Պրոկոսսական շարչարանքներէն, և իրենց պարզ հիւանդներ արժանի ընել զանոնք զթութեան յարկերու ու մասնաւոր բժիշկական ինամբներու:

Ասոնցէ յետոյ կը ծնի նշանաւոր Բինէլլ, որ 18^{րդ} դարու վերջին և 19^{րդ} սկիզբներու բոլորովին նոր թուական մը կը բանայ ջղակարմանութեան: Բինէլ հիմայրատակ կ'ընէ բորոյ հին վարդապետութիւնները, և յաւելական փառցի արժանաւոր եռանդով կը հիմէլ Մալբիթսիո այն մեծ դպրոցը, միմիայն ջլախտաւորներու յատուկ Փարիզիան այն տիեզերահաշակ գարմանաւունը, որ յետոյ Հարիոններ, Լասակներ, և վերջ ի վերջոյ ալ Շառլ, Մոոո տը Թուա, Պալ, Ճօփուա, Օկիստ Վլրալէն, անցեալ և ներկայ դարու նշանաւոր գիտուններ, իրենց հսկայ գործերով և աննաման աշխատութիւններով սահեծեցին այն հզօր միջոցները, որոնցով այսոր ջլախտաւոր և մտախտաւոր հիւանդներ ամէն աեղ կը վայելին գիտութեան բարերար ինամբներու և բուժիչ զարմաններու:

Պանձարի գործ, որսն հեղինակներուն յիշատակը տօքիթ. Քօլօլեանց հիւանդին ներբողեանով մը անմահացունելի յետոյ, կը սկսի իր երկին Երկրորդ Մասը, զոր նորիւ բած է Հղային և մտային հիւանդութիւններուն Ընդհանութը Դարմանաբանութեան: Հատորին ամէնէն կարեւոր մասն է այս, որուն մէջ քարոզած լաւագոյն միջոցներէն կը յիշեմ միայն ամէնէն նորագոյն և ուշագրութեան արժանի զարմանումը, isolement (մեկուսացում) և aliment (մահացրում) բուռածը էսքիսովի, վէռ Միէլի քարոզած այդ երկու հզօր միջոցները, որուն նախառակն Է մտախտաւորը կամ ջլախտաւորը զատել իրեններէն, հանել իւր միջավայրէն, և զայն մեկուսացունել առանձին աեղ մը մասնաւոր սեննեակի մէջ, ուր օրուան մեծ մասը անկողինի մէջ անցունել կու տան անոր. կարգալ, զրել, բարեկամի, ազգականի հետ տեսնուիլ կ'արգիլոյի հիւանդին, որ միայն իւր հսկողին և զարմանիչ բժիշին այցելութինը կ'ունենայ, հիւանդութեան համեմատ, ամիս մը, երկու ամիս և աւելի կը տեէ զարմանումի այս եղանակը, որուն վրայ հետոցեաէ կ'աւելինայ նաեւ ջրարուժական զանազան սեսակներ, պայոյտ, ժամանց և այլն: Isolement-alimentը շատ մեծ հրաշքներ կը գործէ այսօր բժիշութեան մէջ, և անզարմաննելի կարծուած ջղային ու մտային շատ մինակներ բուժուելով կը բուժուին շնորհիւ այս միջոցին, Դմբախտարաք առեւեցներուս համար անծանօթ բաներ են զեռ isolementը, alimentoը. անսնք լոկ բաներ են մեր ականջին հնչող, որոնց պարզ և անծափ գործադրութիւնը մեր Ազգային հիւանդացցին մէջ զեռ զյութիւն չունի:

Բաւական երկար բացատրելէ յետոյ Մեկուսացումի և Մահմարկումի կատարման եղանակներ, տօքիթ. Քօլօլեան կ'անցնի ԳՄասին, Ջլախտաւորներու սննդեան մասին, որուն մէջ իրենց կերակուր, կ'ընտունի նախ կաթը, կաթը այն, կենսաւու կաթը նախ, և յետոյ ուրիշ կերակուրներ, աննոնց ալ կարգաւ և տակաւ, զի առանց կերակուրներու զդուցութեան, առանց ստամբուլի և աղիճնորդներու հանգարտութեան, առանց կաթի, մեր

կուսացումը և մահճարկումը զօրաւոր դարման րլլայէ կը զագրի և չազգեր բնաւ ջիղին ու միաբն։ Այս մասէն վերը՝ Դրտին մէջ մանրամասն կը նշանակի բոլոր ջղաղեղերը իրենց պէսպիութիւններով և յատկութիւններով, սրնար պէտք եղած ժամանակ, հիւանդութեան տեսակին ու վիճակին համեմատ կրնան մասակարարուիլ հիւանդին։ Հարկ չեմ տեսնար մի առ մի թուել զանոնց, որոնց զրդիաւորն և նախապատիւը, է գես և էր, հոշակաւոր Պոօմիւ որ Բօրասիւմը, Քրոստր, Թոխօնալիր և պատկառելին օրիօնը իւր սարօք, իրրեւ թմբրեցոցիներ և հանգարանցուցիներ զանազան գրգութիւններու։ Այս մասին մէջն է, որ Քօյօբեան կը խօսի նաև ջրարուժական այլեւալլ միջոցներուն վրայ, տաք և պաղ ջուրին ազգեցութեանը վրայ, ինչպէս նաև ելքորարուժութեան, մարմարգի, մարձումի, և բարյական զանազան բուժարար միջոցներուն վրայ, որոնք կ'ամրող-ջացունեն մասա-ջղաղարմանական գլուխը։

Հիսկերորդ մասին մէջ կը յիշէ Զղային և մասային հիւանդութիւններու Մաննաւոր դարմանաւմները, ինչպէս Մելանկոլիան (Mélancolie), ալբորամնութեան (alcoolisme), ուղեղի ծանրութեան (Congestion cérébrale), խելառութեան (folie) և ասոր զանազան տեսակներուն, զղաղարութեան (Hystérie), Զղահիւթթեան (Newrasthénie), մարմահատղի (Chorée), լուսնուտութեան, և այն, և այն, որոնց մէջ ուղղակի մասանութեան մասին մէջ այլ առողջապահութեան մասին մէջ կ'ըստ Հրամբա-տութիւնը, նուազերդութիւնը այսօր Զղային և մասային հիւանդութիւններու զամանին կարդր զասուած են, չզիտեմ թէ ինչու աօքմ. Քօյօբեան չէ ուզած խօսիլ այս մասին, թէ առանց ատոր ալ իւր աշխատութիւնը զուրկ չէ կատարելութենէ և կոչուած է մեծ ծանյութիւն մը մասացանելու տառապող հէկ մարդկաւթեան։

Զղայինութեան, մասայինութեան այս հիւծիչ ժամանակին մէջ, այս մեծ զեր պիտի կատարէ աօքմ. Քօյօլեանի Դարմանաբանական այս ընակի հատորը, որ ոչ միայն բժիշկներու ընմերցանաւթեան արժանի է, այլ և ոչ բժիշկներու ալ լաւ խորհրդատումը կ'ըստ հառաջարկ մը։

Ել մարդեմ՝ որ աօքմ. Քօյօլեանի ջանքեն արդինաւոր ըլլան շուանվ, և ինքը արժանի ըլլայ գես շամ բարձր մրցանակներու, աւելի մեծ յառաջադիմութիւններու, զորս ինպաւթեամբ պիտի ժափահարէ միշտ իւր բարեկամը։